

Sygn.akt III AUz 113/19

POSTANOWIENIE

Dnia 16 października 2019 r.

Sąd Apelacyjny w Białymstoku, III Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych na posiedzeniu niejawnym w składzie:

Przewodniczący - sędzia Barbara Orechwa – Zawadzka

Sędziowie - Marek Szymanowski

- Sławomir Bagiński

po rozpoznaniu w dniu 16 października 2019 r. w Białymstoku

sprawy z odwołania B. Ż.

przeciwko Dyrektorowi Zakładu Emerytalno-Rentowego Ministerstwa Spraw Wewnętrznych i Administracji w W.

o wysokość emerytury policyjnej i policyjnej renty inwalidzkiej

w związku z zażaleniem wnioskodawczyni B. Ż.

od postanowienia Sądu Okręgowego w Olsztynie IV Wydziału Pracy i Ubezpieczeń Społecznych z dnia 13 września 2019 r. sygn. akt IV U 2205/19

postanawia:

uchylić zaskarżone postanowienie.

UZASADNIENIE

Sąd Okręgowy w Olsztynie postanowieniem z dnia 13 września 2019 r. wydanym na podstawie art. 177 § 1 pkt 3¹ kpc zawiesił postępowanie w sprawie z odwołania B. Ż. od 2 decyzji Dyrektora Zakładu Emerytalno-Rentowego Ministerstwa Spraw Wewnętrznych i Administracji w W. z dnia 13 lipca 2017 r. o ponownym ustaleniu wysokości emerytury policyjnej emerytury i policyjnej renty inwalidzkiej, do czasu zakończenia postępowania przed Trybunałem Konstytucyjnym w sprawie P 4/18. W uzasadnieniu Sąd wskazał, że powziął wiadomość, iż przed Trybunałem Konstytucyjnym zawisła sprawa P 4/18 dotycząca zgodności z Konstytucją Rzeczypospolitej Polskiej przepisów, na podstawie których wydano zaskarżone decyzje. Zdaniem Sądu wyrok Trybunału Konstytucyjnego będzie miał wpływ na rozstrzygnięcie w sprawie z odwołania B. Ż..

Zażalenie na powyższe postanowienie wniosła B. Ż., nie precyzując zarzutów i wnosząc o uchylenie zaskarżonego postanowienia

Sąd Apelacyjny zważył, co następuje:

Zażalenie jest zasadne.

Z uzasadnienia zaskarżonego postanowienia wynika, że w ocenie Sądu Okręgowego rozstrzygnięcie przez Trybunał Konstytucyjny zagadnień związanych z ewentualną niekonstytucyjnością przepisów stanowiących podstawę zaskarżonej decyzji, ma zasadnicze znaczenie dla wydania prawidłowego orzeczenia w przedmiotowej sprawie.

Powyższa argumentacja w ocenie Sądu Apelacyjnego jest niewystarczająca do zawieszenia postępowania w sprawie o ponowne ustalenie wysokości renty inwalidzkiej i emerytury byłej funkcjonariuszki Policji. W podstawie prawnej

zaskarżonych decyzji powołany został przepis art. 15^c oraz art. 22^a w związku z art. 32 ust. 1 pkt 1 ustawy z dnia 18 lutego 1994 r. o zaopatrzeniu emerytalnym funkcjonariuszy Policji, Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego, Agencji Wywiadu, Służby Kontrwywiadu Wojskowego, Służby Wywiadu Wojskowego, Centralnego Biura Antykorupcyjnego, Straży Granicznej, Służby Ochrony Państwa, Państwowej Straży Pożarnej, (...) Skarbowej i Służby Więziennej oraz ich rodzin (Dz. U. z 2018 r. poz. 132, ze zm.). Te właśnie przepisy zostały objęte pytaniem skierowanym do Trybunału Konstytucyjnego, o którym była wyżej mowa. Ocena zgodności z Konstytucją przepisów dotyczących obniżenia policyjnych rent inwalidzkich i emerytur, ze względu na pełnienie przez funkcjonariusza służby na rzecz totalitarnego państwa, ma więc znaczenie dla wykładni i zastosowania ustawy zaopatrzeniowej w ramach wszczętego z urzędu postępowania w przedmiocie prawidłowego ustalenia wysokości policyjnej emerytury i renty inwalidzkiej.

Z treści odwołania wynika, iż skarżąca kwestionuje samą zasadę zastosowania w stosunku do niej przepisów ustawy z dnia 16 grudnia 2016 r. o zmianie ustawy o zaopatrzeniu emerytalnym funkcjonariuszy Policji (...) (Dz.U. z 2016 r. poz.2270), a nie tylko ich konstytucyjność.

W pierwszej kolejności należy więc ustalić, czy sporny okres służby można zakwalifikować jako służbę na rzecz totalitarnego państwa, o której mowa w art. 13^b ustawy z 18 lutego 1994 r., a w konsekwencji, czy istnieją podstawy do obniżenia świadczeń emerytalno - rentowych odwołującej w oparciu o przepis art. 15^c cytowanej ustawy. Dopiero po dokonaniu oceny tej kwestii, w szczególności, gdy Sąd dojdzie do wniosku, że do odwołującej mają zastosowanie przepisy powoływanej ustawy, rozważeniu będzie podlegać, czy zasadny jest wniosek organu rentowego o zawieszenie postępowania w sprawie. Przed podjęciem takiej decyzji sąd powinien ustalić, czy Trybunał Konstytucyjny wydał orzeczenie w sprawie P 4/18, bądź na jakim etapie znajduje się ta sprawa.

Należy podkreślić, iż nie wyznaczenie dotychczas przez Trybunał Konstytucyjny terminu rozpoznania pytania prawnego w sprawie P 4/18 prowadzi do faktycznego uniemożliwienia tysiącom osób uprawnionych do świadczeń z Zakładu Emerytalno-Rentowego MSWiA dostępu do sądu i rozpoznania sprawy o wysokość świadczenia w rozsądnym terminie, bez nieuzasadnionej zwłoki.

Mogą stąd wynikać konsekwencje przewidziane w przepisach ustawy z 17 czerwca 2004 r. o skardze na naruszenie prawa strony do rozpoznania sprawy w postępowaniu przygotowawczym prowadzonym lub nadzorowanym przez prokuratora i postępowaniu sądowym bez nieuzasadnionej zwłoki (Dz.U. z 2016 r. poz. 1258, ze zm.). Może również dojść do naruszenia art. 45 ust. 1 Konstytucji, w myśl którego każdy ma prawo do sprawiedliwego i jawnego rozpatrzenia sprawy bez nieuzasadnionej zwłoki przez właściwy, niezależny, bezstronny i niezawisły sąd.

Wreszcie, zgodnie z art. 1 ust. 3 ustawy z 17 czerwca 2004 r. powołanej wyżej, jej przepisy stosuje się zgodnie ze standardami wynikającymi z Konwencji o ochronie praw człowieka i podstawowych wolności z dnia 4 listopada 1950 r. (Dz.U. 1993 r. poz. 284, ze zm.).

Ponadto, analizując przesłanki do zawieszenia postępowania, sąd będzie miał na uwadze, że z mocy art. 177 §1 pkt 3¹ kpc ma ono charakter fakultatywny, zaś przedmiotowa sprawa toczy się od kwietnia 2018 r.

Biorąc powyższe pod uwagę, należy stwierdzić, że zaskarżone postanowienie jest co najmniej przedwczesne, dlatego na mocy art. 386 § 4 kpc w zw. z art. 397 § 2 kpc polegało ono uchyleniu.